

จดหมายข่าวกลุ่มกฎหมายและคดี

ฉบับเดือนตุลาคม พุทธศักราช 2566

กอดเงินหลวงไว้ ภัยอาจมาถึงตัว!!!

เบิกเงินค่าอาหารกลางวันมาเก็บรักษาไว้กับตนเอง มากเกินความจำเป็น แต่กลับไม่มีเงินให้ตรวจสอบ

โทษถึงออกจากราชการ!!

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.814/2558

อุทธรณ์คดีปกครองคดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า “เมื่อคำให้การของพยานบุคคล สอดคล้องกับพยานเอกสาร ประกอบกับตัวเงินที่เป็นปัญหา ผู้ฟ้องคดีก็ได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้ไว้เป็นหลักฐานอย่างชัดเจน จึงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยฐาน ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ ราชการ และปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ซึ่งมีระดับการลงโทษให้ปลดออกหรือไล่ออกจาก ราชการ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเคยถูกดำเนินการทงวินัยในเรื่องเดียวกันและเคยมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นั้น เห็นว่า คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนดังกล่าวเป็นคำสั่งลงโทษในพฤติกรรมการกระทำความผิดที่ เกิดขึ้นก่อนการกระทำความผิดตามคำสั่ง สพฐ. ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงเป็นการกระทำความผิดที่ต่างกรรมต่างวาระ ไม่อาจนำมาเปรียบเทียบกันได้ คำสั่งที่ลงโทษไล่ออกจากราชการเป็น คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ”

จากคดีนี้นับเป็นอุทธรณ์ที่ดีสำหรับข้าราชการทุกคนให้พึงระลึกอยู่เสมอว่า การปฏิบัติหน้าที่ ราชการนั้นต้องถือปฏิบัติตามที่ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ได้กำหนดเอาไว้อย่าง เคร่งครัด ต้องไม่อาศัยโอกาสในตำแหน่งหน้าที่ไปแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับตนเองหรือบุคคลอื่น อันถือเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งมีระดับโทษคือปลดออกหรือ ไล่ออกจากราชการเท่านั้น และพฤติกรรมการกระทำความผิดลักษณะเดียวกันแต่ต่างกรรมต่างวาระกันนั้น ผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งลงโทษสามารถใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษได้อีกไม่ถือเป็นการลงโทษซ้ำ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4